

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Czubik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Pastuszko

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie ze skargi K. C.1 oraz K. C.

na naruszenie prawa stron do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w sprawie o sygn.
I ACa 1433/24,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 16 lipca 2025 r.

oddala skargę.

D.Z.

Grzegorz Pastuszko Paweł Czubik Maria Szczepaniec

UZASADNIENIE

Pismem z ... czerwca 2025 r. K. C.1 oraz K. C. (dalej: „Skarżący”), reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika, złożyli skargę na przewlekłość postępowania prowadzonego przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w sprawie o sygn. akt I ACa 1433/24, wnosząc o: 1. stwierdzenie przewlekłości ww. postępowania sądowego, 2. wydanie Sądowi rozpoznającemu wskazaną sprawę zalecenia wyznaczenia terminu rozprawy apelacyjnej, 3. przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz każdego ze Skarżących kwoty 1 000 zł, 4. zasądzenie od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Krakowie na rzecz Skarżących kosztów postępowania skargowego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego.

W uzasadnieniu skargi wskazano m.in., że pomimo upływu ponad 2 lat od wpłynięcia pozwu sprawa nie została dotychczas prawomocnie rozpatrzona. Pomimo ponagleń ze strony Skarżących – termin rozprawy apelacyjnej nie został wyznaczony.

W piśmie z ... czerwca 2025 r., które wpłynęło z Sądu Apelacyjnego w Krakowie, wniesiono o oddalenie skargi, a w przypadku jej uznania – o przyjęcie mniejszej kwoty odszkodowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2023, poz. 1725; dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie albo czynności podjętych przez prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze w celu zakończenia postępowania przygotowawczego lub czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego. Dokonując tej oceny, uwzględnia się łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, niezależnie od tego, na jakim etapie skarga została wniesiona, a także

charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawłości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania (art. 2 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość).

O przewlekłości postępowania można mówić zarówno wtedy, gdy sąd nie podejmuje żadnych czynności, jak i wtedy, gdy je podejmuje, ale są one nieprawidłowe i w ich następstwie dochodzi do zwłoki w rozpatrzeniu sprawy (postanowienie Sądu Najwyższego z 24 lutego 2016 r., III SPP 53/15). Na znaczenie sprawnego rozstrzygania sporów sądowych, jako jednego z elementów zagwarantowanego konstytucyjnie prawa do sądu, zwraca się uwagę w literaturze (S. *Pikulski*, J. *Szczechowicz*, *Ludzki wymiar prawa a przewlekłość postępowania sądowego* (w:) *Księga Jubileuszowa Profesora Tadeusza Jasudowicza*, Toruń 2004, s. 353 i n.).

Ustawa o skardze na przewlekłość nie określa wprost, jaki okres oczekiwania na rozpoznanie sprawy należy uznać za nieuzasadnioną zwłokę. W dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmowano, że o przewlekłości postępowania apelacyjnego można zasadniczo mówić w przypadku bezczynności sądu drugiej instancji polegającej na niewyznaczeniu rozprawy apelacyjnej, która trwa co najmniej 12 miesięcy (postanowienia Sądu Najwyższego: z 12 maja 2005 r., III SPP 96/05; z 16 marca 2006 r., III SPP 10/06 oraz z 21 marca 2006 r., III SPP 13/06). Podobnie przyjmował Naczelny Sąd Administracyjny (postanowienia NSA: z 7 lipca 2006 r., I OPP 64/06; z 24 kwietnia 2008 r., I OPP 16/08 oraz z 4 czerwca 2008 r., I OPP 20/08).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić należy, że nie naruszono w niej prawa do sądu w aspekcie rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Bezspornym faktem jest, że akta sprawy wraz z apelacją i zażaleniem wpłynęły do Sądu Apelacyjnego w Krakowie 25 kwietnia 2024 r. (k. 224 akt sądowych). Sąd dokonał pewnych czynności wstępnych (rejestracja sprawy, wylosowanie sędziego sprawozdawcy). Następnie, postanowieniem z 11 maja 2024 r., I ACz 1207/24, rozpoznano zażalenie pozwanego od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie z 25 sierpnia 2023 r. (k. 226 akt sądowych). Odpowiedź na apelację strony pozwanej wpłynęła do Sądu

Apelacyjnego 3 czerwca 2024 r. (k. 233 akt sądowych). Zarządzeniem z 17 czerwca 2024 r. złożono akta w archiwum w oczekiwaniu na termin rozprawy (k. 243 akt sądowych). Dwukrotnie też odpowiedziano na wnioski Skarżących o wyznaczenie terminu rozprawy (k. 247 i 251 akt sądowych), informując, że sprawa oczekuje na wyznaczenie terminu zgodnie z kolejnością wpływu do Wydziału.

Analiza powyższej sekwencji zdarzeń (czynności procesowych) skutkuje stwierdzeniem, że od chwili wpływu sprawy do Sądu Apelacyjnego w Krakowie (25 kwietnia 2024 r.) do dnia dzisiejszego upłynął rok i niespełna 3 miesiące. Trzeba jednak z całą mocą podkreślić, że Sąd Apelacyjny wykazuje się w postępowaniu aktywnością. Zakończono już postępowanie zażaleniowe, lojalnie informowano pełnomocnika Skarżących o oczekiwaniu sprawy na skierowanie na rozprawę.

Całokształt okoliczności sprawy przesądza o braku beczynności Sądu Apelacyjnego i skutkuje oddaleniem skargi wraz z wszystkimi jej wnioskami szczegółowymi. Stwierdzić należy, że skarga na tym etapie jest niejako „przedwczesna” – dalsze oczekiwanie na podjęcie zasadniczych czynności sądowych najprawdopodobniej zmieni postrzeganie potencjalnej beczynności w niniejszym przypadku.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w sentencji postanowienia.

D.Z.

[r.g.]

Grzegorz Pastuszko Paweł Czubik Maria Szczepaniec